

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000;
cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități
și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor
un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiile
se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Ziarul acesta, în numărul său din 4 Februarie 1945, duce pentru viitorime, mărturie despre atitudinea dreaptă și clar văzătoare a unui mare vlădică ortodox din vremea noastră, arată cum înțelege să grăiască „Mitropolitul Ardealului către Neamul Său” strădalnic și credincios, prin solia unei magistrale lucrări: „Mântuește Doamne poporul Tău”.

Acum, după ce compasul vremii a măsurat abia un an încheiat, ziarul nostru are iar prilej să găzduiască smerite aprecieri pentru o nouă lucrare de zidire duhovnicească și de adâncire a unor probleme cardinale în existența fără de hotar a Bisericii și Neamului, lucrare al cărei ostenitor este tot *Inalt Prea Sfințitul Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae al Ardealului*. E vorba de cartea „Biserica și Viața”, abia ieșită de sub teascurile harnice Tipografii Arhiepiscopale din Sibiu. Când o privești și mai ales după ce ai cetit-o, câștigi întâia impresie de ordin general și anume, că stai în fața unui nou volum — al doilea — dintr-o serie planuită prin înțelepciunea I. P. S. Sale.

Ca în trecut, așa și acum: smerenia de sine înțeleasă își țese fire în ființa noastră, când încercăm prezentarea unei lucrări de asemenea proporții și care își are de isvoditor o personalitate atât de covârșitoare. În fapt, smerenia și este cel mai propriu climat duhovnicesc pentru cineva care se încumetă să contureze, măcar cu aproximație, preocupările celui mai fidel interpret al gândului și faptei neîntrecutului Șaguna. Același simțământ creștinesc te cucerește și pentru că prilejuești popas în aprecierea unei lucrări menită să rămână punct de sprijin și de orientare în gândirea religioasă și românească în general. Dar smerenia nu încătușează gândul, ci-l hrănește cu prisos de curățenie. Tocmai din această pricină curată am cetit lucrarea și ne-am încumetat să scriem, despre ea, cele ce urmează.

Scriam ceva mai sus, că lucrarea abia a răsbătut de sub tipar. Totuși, paginile ei de tot dense aduc o colecție „de cuvântări și studii, în legătură cu diferite ocazii și cu probleme vitale pe cari le-a ridicat la suprafață viața noastră bisericească și raporturile ei cu ceilalți factori ai culturii naționale... Ele „au fost alcătuite la o distanță destul de mare de timp”, dar „reprezintă aceeași linie de cugetare și precizează o atitudine care credem că ar putea fi consultată cu interes și de aici înainte”. [I. P. S. Mitropolit Nicolae, în prefața lucrării]. De aceea au și fost strânse într'un buchet neveștejtor. Dar și pentru că actualitatea le este notă dominantă.

Biserica și Viața!... Nici că se putea închea un titlu mai propriu

„Biserica și Viața”

și mai cuprinzător pentru bogăția de idei, pentru comoara de înțelepciune și cărturarie adevărată, cari constituiesc cuprinsul acestei lucrări. De fapt, în ea se face evidentă, în chip neegalat până în prezent, întrepătrunderea desăvârșită ce trebuie să se stabilească între instituția așezată de Hristos Domnul și între viața neamurilor hotărite de Dumnezeu să locuiască fața pământului. Rostul Bisericii acesta și este: să promoveze viața cea adevărată spre plinirea ei după specificul fiecărui neam și după voia lui Dumnezeu. La noi, așa cum verifică și lucrarea de față, s'a desăvârșit mai limpede întrepătrunderea vieții bisericești cu aceea a Neamului în întregul ei. Epoca de plămădire, împrejurările și etapele de ulterioară dezvoltare, svăcnirile cele mai limpezi și mai sănătoase ale Neamului către luminisuri, tendințele lui către unitate și închegare națională, manifestările de ordin cultural și artistic, poziția în raport cu alte neamuri și culturi, impulsurile spre conservare națională, — toate, și încă multe altele de aceeași însemnătate covârșitoare în viața unui popor, au isvorit, au fost promovate și susținute prin duhul pururea isbăvitor al Bisericii și al oamenilor căliți în sfințenia ei.

Iată atâtea lucruri cari trebuiau spuse de cineva și cari sunt, acum, din plin tălmăcite prin autoritatea unui ierarh încătușat, prin toată viața și activitatea sa, în destinul dreptmăritorului nostru neam. Ele și alte surori de-ale lor formează miezul lucrării „Biserica și Viața”.

Cu adevărat, ideile abia înseilate imediat mai sus cuceresc poziție reliefată chiar și prin simpla succesiune a celor șapte capitole mari din lucrare. Notăm dintre acestea spre documentare: „Slujitorii... nu literei, ci spiritului”, *Biserica și Statul, Pe linia tradiției, Apostolatul laic*.

Dar către aceleași concluzii te chiamă, în mod și mai stăruitor, cele douăzeci și patru sub-capitole ale cărții și din care, tot spre documentare, amintim: *Voința clerului și poporului, Biserica pârghie a progresului, Evanghelia și democrația (Ortodoxia și Neamul), Ortodoxie și românism, Ortodoxia în mijlocul frământărilor de azi, Alipire fără condiții*.

Firul lucrării arată limpede, că aceste convingeri nu au poziție de accident, ci ele înfățișează temeuri statornice în conștiința unui ierarh frământat o viață întreagă de grija pentru prosperarea și fericirea neamului său. Prin chipul în care au fost și sunt exprimate și proiectate în fapte, ele mai definesc fața autentică a unui caracter întreg și neșovăelnic, linia fără

coțire, degetul arătător care săgetează prin păienjenisul vremii spre o țintă ce sclipește departe de tot, dincolo de noi și de marginirea noastră, în laturea pusă de Dumnezeu să primească neamul nostru și alte neamuri, atunci când, pe urma strunirii puterii și virtuților lor, vor sfârși în desăvârșire.

Convingerea, că suiful Neamului spre culmi este o posibilitate legată în primul rând de trăirea lui în și prin Biserică și că aceasta din urmă va susține în permanență îmbogățirea virtuților străvechi, răsbate din fiecare pagină a cărții și din toate acțiunile isvoditorului ei. Iată, încă din prilejul alegerii de arhiepiscop și mitropolit [14/27 Febr. 1920], ține să declare în mod răspicat: „*voiu jertfi toate puterile și toată munca, cu tot devotamentul ce-l voiu putea cuprinde în sufletul meu, pentru înălțarea bisericii mele, pentru binele și fericirea neamului meu*”.

„Stând pe terenul realităților ce ni le înfățișează prezentul, cu marile lui probleme, cu multele lui trebuințe și cu extraordinarele lui posibilități de dezvoltare viitoare, mă voiu strădui să cobor din înălțimile idealului credinței noastre, raze cari să lumineze cărările, să încălzească inimile și să trezească la nouă viață energiile morale ale dreptcredinciosului nostru popor” [pag. 3—4]. Și toate acestea, adaugă I. P. S. Sa, cu ocazia sfințirii și instalării [17/30 Mai 1920], deoarece „cred în sfințenia evangheliei, cred în puterea de mântuire a bisericii, cred în viitorul poporului românesc și al patriei sale întregite!” [pag. 13].

Acestor idei, cari concretizează un program de activitate bisericească și românească în același timp, avea să li se alăture o coroană, numai câteva zile mai târziu, din prilejul investiturii [4/17 Iunie 1920]: „Urmând pilda marelui meu înaintaș, a nemuritorului nostru părinte Andrei, voiu purta grijă de dezvoltarea așezămintelor culturale bisericești, ca biserica noastră să fie și de aici înainte, potrivit cu cerințele vremii, o pârghie pentru progresul poporului nostru în credință și cultură, în credință prin cultură și în cultură sfințită prin darul credinței”.

Precum în trecut a pregătit unitatea sufletească a neamului, tot asemenea și în viitor biserica își va ținea ca o sfântă datorie a ei să lucreze, acum cu puterile descătuseate, la închegarea tuturor fiilor neamului într'o desăvârșită armonie a sufletelor, înfrățire a gândurilor și puterilor, pentru realizarea măreței misiuni ce ne-a încredințat-o Providența în această parte a lumii” [pag. 17—18].

După două decenii de arhipăstorire, urmând și în faptă realizarea programului conceput teoretic, Mitropolitul Ardealului putea deci spune cu conștiința împăcată: „*Socotesc de sine înțeles ceea ce am făcut*” [pag. 23]. Dar „cred că oricine ar fi stat în locul meu ar fi trebuit să facă cel puțin cât am făcut eu” [pag. 23]. Realizări mari, răsărite dintr'o concepție pe aceeași măsură și apreciate, de urzitorul lor, cu modestia caracteristică personalităților deschizătoare de capitole în istorie!...

Se înțelege, un observator puțin orientat în probleme de felul arătat aici ar putea crede că Biserica, prin rolul ce-i atribuim, s'ar putea situa în conflict cu Statul, care deasemenea intenționează fericirea poporului. Nu! Lucrarea de față accentuează, că „legătura dintre Biserică și Stat trebuie să fie la noi strânsă, sinceră și binevoitoare. Nu suprimându-și atribuțiile, ci respectându-și-le împrumutat și sprijinindu-se din toate puterile pentru binele și prosperarea poporului. Asupra Statului nostru național voim să se reverse lumina lui Hristos prin Biserica noastră națională” [pag. 27].

Problema aceasta își dăltuiește conturul și mai precis în alte capitole ale lucrării și anume: Biserica și Statul, Biserica și Națiunea, Ortodoxie și Românism, etc. Concepția Bisericii creștine ortodoxe despre popoare ca realități voite de Dumnezeu și cari urmează să se desăvârșească potrivit chemării ce le-a fost încredințată, se face și ea evidentă în aceste capitole.

Trebuie să amintim și faptul, că memorabilele discursuri ținute de I. P. Sf. Sa în Senatul Țării, cu prilejul Legii de unificare a organizației bisericești, la Legea cultelor și apoi la Concordat, sunt incluse în lucrare [pag. 90—220] și exprimă aceeași concepție creștină ortodoxă despre Stat și Biserică. Din ele străfulgeră însă și convingerea, că orice atingere adusă Ortodoxiei însemnează, în același timp, tăiș păgubitor și în ființa Neamului nostru. Căci Ortodoxia și Românismul reprezintă două permanente în veci inseparabile.

Gradul de identificare cu Neamul și cu soarta lui își găsește însă expresia sa cea mai deplină în capitolele: „Alipire fără condiții!” [pag. 349—354] Acolo, dascălul din acea vreme și ierarhul de astăzi, grăiește ca un iluminat. Pe deasupra oricăror considerente și sfidând orice primejdii, unirea fraților trebuia să devie fapt. Și a devenit! Mai apoi, la consolidarea unirii, prin Biserică și prin slujitorii ei, autorul cărții a lucrat fără odihnă.

Este iarăși necesar să amintim, că încă și alte probleme de însemnătate deosebită alcătuiesc cuprinsul acestei cărți. Intre acestea, problema învățământului și a

ducației în general și a celei religioase în special și care își poate găsi deslegarea numai în formarea adevăratului caracter moral-religios; problema reunirii bisericilor, [pag. 33—54] desbătută cu toată competența în țară și în străinătate, reinvierea adevăratului monahism ortodox, etc.

Deasupra acestora, dar numai având caracter de vădită actualitate, remarcăm concepția despre adevăratul sens al democrației creștine. Încă la 12 Martie 1923, autorul lucrării spunea: „Eu, când mă gândesc la democrație, în legătură cu proiectul de Constituție ce ni s'a prezentat, nu mă gândesc nicicum la ea ca la un program al unui partid politic, ci sub democrație înțeleg ceva mai larg; înțeleg o întreagă concepție de viață care îi dă drept omului să fie considerat și ca scop pentru sine, nu numai ca mijloc, ca o unealtă, ca un obiect în rândul celorlalte obiecte în mecanismul vieții naturale. Și acest drept pe seama omului, pe seama sufletului, pe seama personalității, îl reclamă democrația nu numai pentru cei ce au fost favorizați printr-o naștere mai aleasă, ori au fost favorizați de alte împrejurări, ci și pentru numărul mare al acelorora fără de munca și fără truda cărora nu ar exista nici bogăție, nici cultură, nici situații înalte, nici alt bine al civilizației. În acest înțeles luat democrația, găsesc că ea are cele mai intime legături, așa putea zice legături genetice, cu evanghelia Mântuitorului Hristos” [pag. 60].

Desigur, cineva ar putea obiecta că aici nu este prins sensul politic și național al democrației. În acest caz, lucrarea i-ar sluji următorul răspuns: „Pe terenul politic principiul democrației precizează îndeosebi două lucruri: Mai întâi o astfel de alcătuire a organelor puterii în stat, care să permită cooperarea și răspunderea tuturor cetățenilor la conducerea statului și la buna lui îndrumare; iar în rândul al doilea, democrația cere o astfel de precizare a scopurilor statului care să îngăduie și să facă cu putință o cât mai largă și mai dreaptă împărțire a tuturor cetățenilor la bunurile materiale și spirituale pe care le acordă statul” [pag. 61].

Actualizarea acestor opinii era necesară. Ea s'a făcut prin cartea discutată aici și se face prin slova acestei gazete. Și multora le poate fi de bun folos.

Iar acum, la sfârșit, am voi să facem mărturisirea, că bogăția acestei lucrări nu poate fi prezentată, în toată întinderea ei, pe calea unei recenzii. Tocmai din această pricină, cei mulți, cărora ea le va cădea sub ochi, sunt poftiți la cetire atentă și sârguincioasă. Și nu spre altă cale, ci pentru a lor sănătoasă creștere duhovnicească.

D. CĂLUGĂR

Anunț

pentru licențiații Academiei teologice din Sibiu

Se pune în vedere următorilor licențiați ai Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu, să prezinte la Rectoratul Academiei tezele de licență ce le-au fost imprimute, sau manuscrisele lor, în caz contrar anulându-li-se examenul:

1. Gh. Purdea, 2. Ioan Mihu, 3. Nichifor Todor, 4. Nicolae Dobrescu, 5. Ioan Sorinca, 6. Dumitru Barbu, 7. Traian Isailă, 8. Cornel Olariu, 9. Const. Popescu, 10. Gh. Șerb.

Rectoratul

Cununile dela înmormântări

Am asistat în zilele trecute la două înmormântări, o copilă de 12 ani și un bărbat de 58 ani. Amândouă săvârșite cu demnitatea cuvenită acestor acte de solemnă pietate. Familiile îndoliate însoțite de o asistență numeroasă, de rudeni și prieteni, iar carul mortuar coplesit de multe și frumoase cununi de flori.

Sunt impresionante asemenea ceremonii în sbuciumul vieții de toate zilele pentru că strecoară în suf et senzații, cari îți îndreaptă gândurile spre sferele înalte ale vieții celei veșnice.

Ajunși în cimitir, o parte din frumoasele cununi au fost aruncate în mormânt peste coșciugurile morților și strivite de bulgării grei de pământ, iar celelalte îngrămădite pe mormanul de pământ al mormântului.

A treia zi, trecând din nou prin cimitir, cununile mai frumoase de pe morminte dispăruseră, iar cele rămase muriseră și ele.

O undă de neliniștită întrebare mi s'a furisat în suflet. Oare cultul morților are nevoie de această risipă brutală de flori cumpărate cu parale scumpe? Morții de bună seamă n'au nevoie de aceasta, iar familiilor îndurerate nu le poate oferi nici o mângăiere în amarul suferinței pe care o îndură pe urma celor plecați din lumea aceasta.

Ispitit de aceste gânduri am căutat cu discreție și precauțiune o lămurire asupra cheltuelilor împreunate cu cununile celor două înmormântări. Fetița avusese șapte cununi, cea mai ieftină 35 mii lei, alte două 50 mii, una 65 mii, alte două 70 mii, iar cea mai scumpă 85 mii lei, în total deci 425 mii lei. A doua înmormântare avusese 13 cununi. Cea mai ieftină 55 mii, trei cu câte 75 mii, patru cu câte 80 mii, trei cu câte 90 mii și două cu câte 120 mii, în total un milion și 110 mii lei.

Prin urmare cununile de flori ale celor două înmormântări au costat un milion și 535 mii lei.

Dacă ți-ai lua acum osteneala să faci un scurt popas la marginea cimitirului orașenesc ai rămânea uimit de maldăre de gunoaie adunate aci din sutele și poate miile de cununi de pe morminte, curățate în cursul anilor. Și în aceste maldăre de gunoaie zac mii și milioane de bani grei.

Este adevărat că în cultul morților florile nevinovate își au simbolul lor. Tradiția tuturor vremurilor a păstrat obiceiul de a duce flori la catafalcul morților. La sate duc și astăzi femeile câte un buchet de flori din grădinile lor și le depun pe trupul mortului din coșciug. La orașe însă obiceiul acestui cult nevinovat s'a transformat în negustorie, exploatată cu mare amploare de specialiști în această materie.

Acesta să fie oare rostul florilor curate și nevinovate ca în câteva ceasuri sau zile să îngroașe maldărele de gunoaie din cimitir? În aceasta se manifestă oare sentimentul de cinste și venerație pe care îl dăm morților noștri?

Cultul morților cere altceva. Cere menținerea legăturilor sufletesti cu cei plecați dintre noi, cere perpetuarea amintirii lor în cercul familiilor și a prietenilor lor, evocarea permanentă a momentelor de duioasă conviețuire cu ei și cere rugăcuni pioase pentru odihna lor în fericirea vieții celei veșnice. Iar pe lângă acestea cultul morților cere și fapte concrete de milostenie și binefacere obștească pentru fericirea morților noștri.

Ar fi cazul ca și problema cununilor dela morți să-și aște de deslegare. Risipa inutilă de mii și mili-

oane de bani ce se irosește pe cununile morților să se prefacă în acte de binefacere, cari dau cultului morților altă față de o valoare morală excepțională. Cununile morților să se răscumpere în favorul unor așezăminte de binefacere obștească.

Conducerea Bisericii noastre din Ardeal a pus în Sibiu temei unei instituții de-o importanță capitală pentru interesele superioare ale neamului nostru.

Este Orfelinatul mitropoliei noastre ortodoxe, una din cele mai nobile și fericite inițiative în vremile de acum. Importanța lui este atât de evidentă încât nu are nevoie de documentări speciale. Orfanii de azi, crescuți în această instituție, vor da generația de mâine. Crescuți în spiritul evanghelic creștine, în percepțiile moralei desăvârșite, în dragoste de muncă, cinste, omenie, respect, iubirea de aproapele, oamenii ieșiți din acest orfelinat vor da mâne societății omeniești elementele cele mai sănătoase pentru traiectoria solidă a neamului și a țării. Pentru acest orfelinat conducerea Bisericii face toate eforturile pentru că își dă perfect de bine seama de rezultatele binefăcătoare pe cari le va sconta viața obștească a zilelor de mâine.

În favorul acestui orfelinat ar fi cazul ca să se răscumpere și cununile de flori dela înmormântări. Ce mare binefacere ar fi pentru acest așezământ milioanele cari îngroașă gunoaiile din marginea cimitirului.

Nu este vorba aici numai de partea materială a problemei. În generația ieșită din acest orfelinat s'ar perpetua amintirea morților pentru cari s'au făcut daniile și răscumpărările cununilor, oamenii se vor ruga pentru sufletele morților și pentru cei vii cari au făcut sacrificiile pentru orfani și la rândul lor vor urma și ei pilda acelorora.

Dăm această sugestie preoților noștri, ca la prilejuri potrivite și în predicile lor ocazionale să lămurească această problemă, cu tactul și prudența cuvenită, îndemnând credincioșii să răscumpere cununile morților în favorul orfelinatlui din Sibiu sau chiar în favorul unei instituții de binefacere din parohiile lor. Cu siguranță că vor avea asentimentul intelectualilor, deoarece pentru aceștia obligația convențională a cununilor dela înmormântări este o povară prea costisitoare și fără nici o utilitate practică.

Răscumpărarea cununilor dela înmormântări va fi în tot cazul un act nu numai de binefacere materială, ci mai ales de importanță spirituală covârșitoare.

DR. SEB. STANCA

Rezultatul alegerilor parlamentare din România

Ministerul de Justiție al României comunică următoarele date asupra alegerilor parlamentare din 19 Noembrie 1946:

Din 7.859,212 înscriși în listele electorale, au votat 6.934,583, adică 88,99 la sută, dintre care au obținut:

Blocul Partidelor Democratice 4.766,630. Uniunea Populară Maghiară 569,651. Partidul Tărănesc Democrat (dr. Lupu) 156,775. Partidul Național Tărănesc (Maniu) 878,927. Partidul Național Liberal (Brătianu) 259,306. Partidul Social Democrat Independent (Titel Petrescu) 65,528. Partidul Popular Român (P. Ghiță) 11,089. Partidul Radical al Micii Burgezii (N. N. Mateescu) 3041. Mișcarea Național Tărănească 3345. Restul liste independente locale.

Totalul general pe țară, repartizează mandatele astfel: B. P. D. 348; P. N. T. Maniu 32; P. N. L. Brătianu 3; Uniunea Populară Maghiară 29; P. T. D. dr. Lupu 2; adică în total 414 mandate de deputat.

1 Decembrie

Întai Decembrie și-a asigurat, pentru Neamul nostru, un loc pronunțat în istorie. În fiecare an când sosește pe la noi, ea trezește îndemnuri curate și amintiri ce nu se trec. Fără îndoială, prin ceea ce încheagă ziua asta, încercăm fiori de aleasă bucurie, dar răsbate până la noi și un trecut de amarnice dureri.

Un nimb de glorie se țese mereu în jurul nenumăratelor cohorte de eroi și mucenici, cari au purtat greul luptei și au oferit supremul dar, viața lor, pentru a noastră fericire, pentru urcușul Neamului nostru spre culmi mai înșorite, mai pline de căldură, spre sălașul libertății și unității naționale. La sostrea acestei zile de mărire românească, trudnicii clăcași din câmpiile și dealurile Transilvaniei, pământii îndrăgostiți de glia pe care și-o doareu a lor, răscolitorii după bogății în măruntaiile unui pământ udat cu lacrimi și sudori, buciamașii lui Horia, vitejii lui Avram Iancu, — toți, toți, răsar din crugul anilor demult apuși, se prind în horă de legendă și, scuturându-și de data aceasta toate mahnirile și durerile, stau martori unei zile de bucurie necuprinsă, zi clădită pe jertfa lor plină de nădejde și de înfeles.

Dar nu numai ei. Ci, la 1 Decembrie, din negura istoriei urcă până la noi toate momentele de căpetenie, cari au tors realizarea unității noastre. Iată, își profită lumina, anii: 1600, 1784, 1821, 1848, 1859, 1877, 1918 și 1944—1945. Cei din tîi, eroii, cu cei din al doilea rând, stâlpii unitii, își dau mîna în lumina fiecărui 1 Decembrie, ca să pecetluiască pentru veci unirea, libertatea și independența poporului românesc.

De bună seamă, noi cei de azi nu avem de stat în cumpănă, ci vrednici să ne facem, prin muncă și strădanie, de pilda celor din trecut. Suntem iarăși strănși în rama granițelor mult dorite. Să rămănem așa, uniți în aspirațiuni și simțăminte, ca jertfa celor cari ne-au precedat să poată rămănea și ea întreagă.

C.

Aprecieri

„Căminul Cultural”, excelenta revistă de cultură a poporului, editată de Fundația Regele Mihai I, închină întreg caietul IV. (Sept. 1946). Școlilor și cursurilor țărănești. Printre cele scrise de condeie competente, un bogat material informativ despre diferitele cursuri și școli țărănești ce s'au ținut în cursul anului 1946, e merit să ilustreze roadele frumoase ale acestor cursuri. Cu o deosebită satisfacție constatăm, că acest material informativ menționează și valoarea contribuție pe care o dau preoții la această muncă de luminare și ridicare a poporului. De pildă, despre Școala țărănească a satului Câmpuri-Surduc din jud. Hunedoara (în cuprinsul căruia Căminul Cultural au 10 secții pentru neștiutorii de carte) se spune printre altele: „Satul... a văzut desvoltarea sa, odată cu începutul păstoritului pe acele meleaguri a venerabilului preot Ion Budoiu, cel mai vechiu și mai de seamă fiu al satului, în vârstă de peste 80 ani... Azi... este Președintele Căminului Cultural și neobositul muncitor, pildă vie, nu numai pentru satul său, dar pentru toate satele din această vale”.

La rubrica „Cărții”, dl prof. C. Mih. Marinescu, harnicul și entuziastul organizator al Căminelor culturale și co-redactor al revistei, recenzează foarte elogios primele 3 numere apărute la Sibiu în colecția „Chemări către tineret”. Depășind îndătinatul cadru al recenziilor, dsa dă expresie admirației deosebite față de Sibiul ortodox, plămădit sub scutul modelator și creator al I. P. S. Sale Nicolae al Ardealului:

„O mare școală a personalității morale, a fost și a rămas Sibiul, vechea cetate a culturii transilvane. Creatorul: eri, Mitropolitul Șaguna; astăzi, Mitropolitul Nicolae Bălan.

Șaguna, marele Șaguna, uriașul făurar de oameni, a umplut cu statura sa morală, creatoare de personalități, întreg secolul trecut și a așezat început glorios

nei glorioase școale de oameni, de caractere, de personalități, de albine harnice ale spiritului.

Mitropolitul Nicolae Bălan, fructul de săvârșit al școlii șaguniene, îi aduce acesteia un nou spor de strălucire și prestigiu, prin opera de creație etică pe care o săvârșește de mai bine de 20 de ani.

Prințul Bisericii Transilvane, caută, află și promovează peste tot, la locurile cele mai de frunte, la posturile de muncă și de răspundere, pe cei mai buni „elevi” ai săi, operele sale cele mai reușite...

Academia Teologică sibiană, iată de asemenea, un nou roiu de vredeții apostolice, care trebăuiesc în aceeași sfântă încredere a muncii creatoare. Și aici peste tot, roiesc „elevii” Vlădicii Neculai, operele sale proprii, create cu mîgălă, cu răbdare și dragoste. Vom avea prilejul poate să înfățișăm aici, volum după volum, roadele celei mai bune edituri teologice-religioase dela noi: Editura Academiei „Andreiane” dela Sibiu, despre al cărei mîrgăritar al duhului, Revista Teologică, am scris adesea, atâtea elogii din plin meritate.

Inaugurare

După desrobirea din toamna anului 1944, P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan a înființat în Cluj primul liceu confesional, cu drept de publicitate și pus sub legea ce reglementează raporturile dintre școalele secundare confesionale și On. Minister al Educației Naționale. După un an de funcționare ca liceu mixt, această școală s'a bifurcat la începutul anului școlar 1945—1946 și astfel Episcopia Clujului are sub scutul ei două licee confesionale.

Dar cu bifurcarea școlii s'a pus și problema localului, pe care P. S. Sa Episcopul Nicolae — cu concursul tuturor oamenilor de bine din Eparhie — a rezolvit-o minunat, prin clădirea în cursul acestui an a unui edificiu corespunzător în curtea imobilului din str. A. Iancu 6.

Inaugurarea noului local al Liceului confesional de fete „Doamna Stanca” s'a făcut Duminecă 24 Nov. c. Cu acest prilej a fost invitat la Cluj și I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, care a răspuns prin participare cu toată dragostea. După ce a slujit sf. Liturghie și a predicat în Catedrala episcopală, I. P. S. Sa a asistat la slujba religioasă a inaugurării noului local pe care a săvârșit-o P. S. Episcop Nicolae Colan. În fața unui public ales și numeros, au vorbit P. S. Nicolae Colan și cei doi directori ai celor două școli confesionale.

Din viața creștinătății

Acțiunea Catolică din Franța și-a ținut între 21—27 Oct. c. Congresul în orașul Lille. Intre problemele care au constituit obiectul dezbaterilor congresului, sunt: creșterea religioasă morală a tineretului, formarea euharistică a copilului, binefacerea școlii confesionale, femeia în slujba Bisericii ș. a.

— *Pastorul Götz Hedenquist din Stockholm a zăbovit recent la noi ca trimis al Sfatului Ecumenic al Bisericilor creștine cu sediul la Genf, pentru a relua legătura întreruptă de războiul recent, cu creștinătatea din țara noastră în vederea pregătirii marelui Conferințe bisericești mondiale plănuită pentru anul 1948 la Amsterdam.*

— *Episcopul catolic de Buffalo (America), Mons. O'Hara, călătorind în Japonia cu scopul de-a se informa despre starea Bisericii de acolo, a fost poftit în mod oficial de către conducătorii budiști japonezi, să viziteze mîrețul templu din Kyoto, un important centru al spiritualității budiste. Episcopul O'Hara luând cuvântul, a îndemnat pe ascultători la formarea unui front unic împotriva imoralității.*

Aviz oficial

Cu începere dela 1 Septembrie 1946 s'a acordat funcționarilor publici — pe lângă salariu — și o primă de activitate de 70% din salariul bugetar fără accesorii.

Prima de activitate se plătește numai funcționarilor care activează, adică își îndeplinesc serviciul.

Funcționarii aflați în concediu per-

Vizita I. P. S. Patriarh Nicodim la Moscova

Am arătat, într'un număr trecut al ziarului nostru, că I. P. S. Patriarh Nicodim, însoțit de o delegație restrânsă, a plecat într'o vizită la Moscova.

Dela Iași, delegația Bisericii ortodoxe române s'a îndreptat spre Moscova, cu un tren special pus la dispoziția ei de guvernul sovietic, sosind acolo Duminecă dimineața în 28 Octomvrie c.

Primirea la Moscova s'a făcut într'un cadru deosebit, de față fiind I. P. S. Mitropolit Nicolae al Moscovei ca reprezentant al I. P. S. Patriarh Alexei al Moscovei și al întregii Rusii, dl *Serghei Belșev*, locțiitor al președintelui Comitetului pentru chestiunile Bisericii ortodoxe ruse pe lângă Consiliul de miniștri al U. R. S. S., dl prof. *Iorgu Iordan*, ambasadorul României la Moscova, însoțit de membrii ambasadei noastre etc. Un public numeros, alcătuit din clerici și simpli credincioși, a asistat deasemenea la sosirea delegației Bisericii românești.

Întâlnirea cea mai plină de dragoste și frățietate creștinească s'a organizat în catedrala Patriarhiei din Moscova. Aici, după oficierea slujbei religioase, „I. P. S. Patriarh Alexei a predat I. P. S. Patriarh Nicodim o copie artistică a icoanei Maicii Domnului din Kazan și amândoi Patriarhii au subliniat însemnătatea legăturilor dintre cele două țări. La această primă întâlnire au asistat: dl *Karpov*, președintele Consiliului pentru chestiunile Bisericii ortodoxe ruse și profesorul *Iorgu Iordan*, ambasadorul României la Moscova.

În zilele de Marți și Mercuri, I. P. S. Patriarh Nicodim și membrii delegației au vizitat Kremlinul și bisericile: Sf. Nicolae, Maicii Domnului din Ivir, unde în fața unei mulțimi imense, P. S. Episcop Nicolae al Oradiei a ținut o cuvântare prin care a exprimat recunoștința săvârșită pentru marele act de dreptate săvârșit cu ajutorul Armatei Sovietice, în anul eliberării 1944; biserica Sf. Ioan Ostașul, etc.

În cadrul a două dejunuri, unul oferit de dl *Karpov* și altul de dl ambasador prof. *Iorgu Iordan*, s'au schimbat călduroase urări la adresa ambelor popoare și biserici.

După vizita plină de roade duhovnicești și menită să adâncească relațiile dintre două neamuri vecine și două biserici surori, delegația Bisericii noastre a părăsit Moscova la 1 Nov. c. pentru a se reîntoarce în țară. Delegația a fost salutată la plecarea de I. P. S. Patriarh Alexei al Moscovei și de alte personalități.

În momentul despărțirii, I. P. S. Patriarh Nicodim a declarat, între altele, că „legăturile tradiționale de prietenie și unitate cu Biserica ortodoxă rusă au fost reluate. Aceste legături se vor strânge din ce în ce mai mult, ceea ce ne va permite să întreprindem acțiuni comune în toate problemele religioase ale ortodoxismului”.

Întoarcerea delegației în Patrie a fost întâmpinată cu expresia de omagiu a guvernului și poporului nostru dreptcredincios.

O primire cu adevărat măreață s'a făcut la București, în gara Băneasa, fiind de față dl prim-ministru *Dr. Petru Groza*, dl ambasador al Uniunii Sovietice *S. I. Kavtaradze*, etc. Dl *Dr. Petru Groza* a exprimat I. P. S. Patriarh omagiul guvernului român și al poporului.

Vizita aceasta, începută și încheiată sub cele mai bune auspicii, constituie o dată istorică în relațiile dintre Biserica noastră și sora ei din U. R. S. S.

sonal sau în concediu de studii nu primesc prima de activitate.

Funcționarii aflați în concediu de boală (dovedit cu Certificat dela medic oficial), cei bolnavi de tuberculoză (T. B. C) și femeile în concediu de naștere primesc — în loc de primă de activitate — un ajutor de boală de 70% din salariul bugetar pe lângă salariu.

Protopopii ne vor comunica toate cazurile de concediu de boală, T. B. C. și concediu de naștere ale personalului bisericesc din subordine.

Consiliul Arhiepiscopesc

Dați cu voie bună și fără zăbavă

Am scris într'unul din numerile trecute ale „Telegrafului Român” despre promptitudinea cu care se cuvine să îndeplinim o faptă bună sau o datorie pe care o avem față de cineva. În această privință strămoșii noștri romani stabiliseră o axiomă: *Qui cito dat, bis dat, adecă cine dă curând, la timp, dă de două ori, adecă DUBLU*. Acest lucru a fost adevărat în toate timpurile, dar cu deosebire astăzi în mijlocul acestor vremuri nestatornice.

Dreptaceea, ne întoarcem către cucernica noastră preoțime și către credincioșii din parohiile cari încă n'au răspuns la colecta generală pentru orfelinat și-i rugăm pe toți să nu mai zăbovească. Iată ne aflăm în prag de iarnă, cheltuelile în întreținerea dragilor noștri copilași orfani sunt pe zi ce trece tot mai mari și Biserica trebuie să le facă față. Indată ce-am luat pe copilașii orfani în scutul și'n ocrotirea noastră, nu-i putem lăsa în suferință.

Avem de mulțumit în acest loc parohiilor cari dela început au înțeles frumusețea operei pe care Arhiepiscopia noastră o îndeplinește și ne-au sărit în ajutor cu voie bună, cu dragoste și fără zăbavă. Datorită sprijinului grabnic al acestor parohii, orfelinatul nostru din Sibiu, str. Dealului Nr. 9, a putut fi organizat și a putut să-și înceapă lucrarea lui de ocrotire a copilașilor orfani.

Rugăm cu stăruință parohiile reștanțiere să-și facă datoria.

Să nu invoace nimenea scuze, întrucât acestea, când e vorba de orfanii neamului, nu pot afla justificare. Aici suntem datori cu toții să ne facem datoria, cu voie bună și la timp.

Parohia sf. Nicolae din Brașov-Schei, ne-a servit în această privință un exemplu masiv. Cu toate cheltuelile mari avute pentru reparația bisericii, a donat pentru orfelinatul nostru frumoasa sumă de Lei 3.000.000 (trei milioane). Am amintit despre acest lucru în treacă în Nr. trecut în raportul despre sfințirea bisericii. Am revenit acum la acest loc, întrucât ținem a preciza că prin această danie parohia Brașov-Schei, s'a așezat în fruntea tuturor parohiilor din Arhiepiscopia noastră, privind contribuțiunile în numerar pentru orfelinatul arhiepiscopesc.

De altfel toate parohiile noastre din Brașov, au venit cu contribuțiuni frumoase pentru orfelinat. Brașov-Cetate a mai venit de curând cu suma de 508.000 Lei; Brașov-Tocile cu 600.000 Lei; Brașov-Vechiu cu 250.000 Lei și colectele nu sunt încheiate. Un rezultat lăudabil ne-a venit dela parohia Dobra în sumă de 1.000.000 Lei (Un milion). Parohia Sadu, a contribuit recent cu 1.250.000 Lei și colecta nu i încheiată. O parohie mijlocie ca Lazul a contribuit cu 341.200 Lei.

Ținem a face mențiune lăudabilă despre inițiativa păr. protopop Traian Ciocănelea din Făgăraș, care împreună cu o parte din preoții aceluși tract a colectat cca 7000 kg. cartofi și 1000 kg. ceapă pentru orfanii noștri.

Mîscătoare a fost fapta Gușteriștenilor cari au trimis la orfelinat o căruță încărcată cu morcovi, pătrunjel, ceapă și varză. Ca valoare la prețul pieții colecta din Gușterița atinge suma de aproape 4.000.000 Lei (patru milioane). De notat că jumătate din legumele din Gușterița au fost colectate prin copiii de școală, cari au și însoțit căruța până la Sibiu, predând ei cu mâna lor darurile aduse copilașilor orfani.

După frumoasele exemple de mai sus avem încredințarea că și parohiile cari au întârziat până acum, își vor face datoria față de orfelinat.

REFERENT

Comunicat

Comisiunea Monumentelor Istorice de pe lângă Ministerul Artelor cu adresa Nr. 1060/1946 din 18 Octomvrie 1946 ne-a comunicat următoarele „Norme relative la inscripțiile noi ce se așează pe Monumentele istorice”.

„Având în vedere că inscripțiile zugrăvite sau cioplite în piatră, marmoră, etc. cari se așează în zilele noastre cu ocazia lucrărilor de restaurare sau în alte împrejurări la diferitele monumente istorice din țară nu sunt întotdeauna fericite în ce privește textul, forma literară, locul și modul de fixare etc., avem onoare a Vă aduce la cunoștință că astfel de inscripții nu se pot așeza la nici un monument istoric fără prealabila aprobare a Comisiunii Monumentelor Istorice, careia i-se vor supune: Textul, proiectul de execuție și un memoriu arătând scopul urmărit și dând toate precizările necesare din cari să reziască în locul proiectat nu se află zugrăveli sau inscripții mai vechi și că prin aceasta nu se aduce monumentului nici o stricăciune”.

Îndrumăm oficiile noastre protopopști și parohiale să se conformeze normelor de mai sus în cazuri de restaurări sau reparații de biserici monumente istorice.

Sibiu, din ședința secțiunii economice a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 22 Noemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Pruncie

*Zglobiu în fașe pruncul rîde
Cînd mama-l leagăna cîntînd
Și'n visu-i drag țingeri surăde
Păzindu-i somnul rînd pe rînd.*

*Pe chipu-i alb crînti-l alină
Și'n ochi se scaldă cer sentin,
Parfumul proaspăt de sulfînă
Îl răspîndește el din plin.*

*Și graiu-i cîncăt de argint
Psalmodat în clob de zare,
Cu el povești cu mîrgărint
Țes zilele de sîrbătoare.*

*În suflet dalb de prune curat
Cresc florile de lămăiță
Și'n fraged trup făr' de păcat
Se scaldă-a vieții lumință.*

*Ași vrea să fiu ca pruncu'n floare
Să-mi fie viața sfînt alin,
În suflet alb și nins de floare
Neprihîntrea s'o antin.*

*De nu vom fi ca pruncu'n soare
Vom pierde viața vltitoare,
Primește om ca prunc, Părinte,
Și-l du în cerul Tău, Preasfinte.*

Preot ȘTEFAN TASCIANU

VITRINA CĂRȚII

1. Dr. Alex. Herlea: *Opera juridică a prof. Ion Matelu*. Extras din „Analele Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale „Regele Mihai I” din Cluj-Brașov, vol. III, anii 1945-1946. Sighișoara (Tiparul „Miron Neagu”) 1946. Pag. 18 Prefață?

Este o lecțiune publică pe care autorul a ținut-o studenților Academiei Comerciale din Cluj-Brașov la data de 8 V. 1946, din prilejul comemorării prof. Ion Matelu. Într'ansa se interpretează și caracterizează just și competent opera juridică a regretatului cărturar ardelean, cea mai originală din întreaga sa activitate. Preocupare de problemele dreptului orientat potrivit intereselor mari ale cauzelor noastre publice și pusă în legătură cu tradiția, opera juridică a lui I. M. constituie o deosebit de prețioasă contribuție la problemele juridice actuale. Înspraf de un patriotism luminat, I. M. s'a străduit necontenit să ridice prestigiul și înălțimea istoriografiei dreptului român și să scoată la lumină valoarea instituțiilor juridice naționale.

E un pios și deplin meritat omagiu adus aceluia, care poate sluji drept pildă de muncă pentru orice adevărat cărturar român.

2. Preot Gh. T. Tilea: Probleme fundamentale în opera moral-socială a Sfântului Ioan Gură de Aur. I. *Libertatea și Universul ortodox*, revistă a Societății „Frățele” a Clerului din Eparhia Argeșului, Nr. 7-10, 1946. Tipografia Eparhială Curtea de Argeș, 1946. Pag. 16. Prețul?

Imbrățișând o problemă deosebit de actuală, studiul pomenit ne înfățișează — într'un stil îngrijit și clar și pe baza unei serioase orientări în materie — concepția despre muncă a sf. Ioan Hrisostomul în legătură cu înalta sa. „O muncă îndrumată pe calea virtuții, liberă și universală, aparținând în totul înțelepciunii ei, credincioasă în Dumnezeu și iubitor al aproapei sale de pretutindeni, o muncă isvorită din neîntrecutul sentiment al iubirii semenului, *pusă deci în slujba carității creștine* în înțelesul ei cel mai larg, iată limanul în care ancurează credința și speranțele acestui mare ambasador al nevoașilor...” (pg. 14). Într'un veac și într'un mediu viciat de concepții dăunătoare vieții sociale, acest mare sfânt al dreptății și al ordinii sociale a predicat cu glas de tunet o muncă liberă, cinstită, retribuită și universală. Numai o atare muncă promovează realizarea binelui social.

Menit s'arate reformatoilor sociali de azi cum concepe și cât prețuiește de mult creștinismul, munca, studiul se impune atenției tuturor slujitorilor altarului, nu numai ca o prețioasă orientare într'o problemă la ordinea zilei, ci și ca mijlocul unei clare exemple despre fel cum se concepe și desfășoară o *predică vie și actuală*.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Decembrie 1946

1. În fiecare zi dimineața la ora 6^{1/2} Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie*. În fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie, „*Acatistul Măicii Domnului*”.

2. În *Dumineci și Sărbători* dimineața la ora 8^{1/2} Utrenia, în continuare la ora 9^{1/2} Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „*Corul catedralei*”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. *Duminecă în 1 Decembrie 1946* servesc: cons. Gheorghe Secaș, Alexandru Popa și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. — Predică: consilier Gheorghe Secaș.

4. *Vineri în 6 Decembrie 1946, la Sf. Nicolae*, servește P. S. Sa Arhiepiscop-Vicar Teodor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. — Predică: prof. diacon *Nicolae Mladin*.

5. *Duminecă în 8 Decembrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu și preoții Ioan Langa și Valeriu Popa; diaconii: Vasile Gârbu și S. Macarie. — Predică: Prot. *Mihail Neagu*.

6. *Duminecă în 15 Decembrie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și Prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Iosif Bolog. — Predică: cons. *Aurel Nanu*.

7. *Duminecă în 22 Decembrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, prot. prof. Dr. Nicolae Neaga, rect. Acad. teol. „*Andreiană*” și Dr. Nicolae Terchilă; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Vasile Gârbu. — Predică: prof. Dr. *Grigorie T. Marcu*.

8. *Mercuri 25 Dec. 1946, ziua I de Crăciun* servește și predică I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi.

9. *Joi în 26 Dec. 1946, ziua a II-a de Crăciun* servește și predică P. Sf. Arhiepiscop-Vicar *Teodor*, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

10. *Vineri în 27 Dec. 1946, la Sfântul arhid. și mucenț Ștefan* servesc: Prot. M. Neagu, duhovnicul *Nicodim Belea* și prof.

Dumitru Călugăr; diaconii: Vasile Gârbu și S. Macarie. — Predică: duhovnicul *Nicodim Belea*.

11. *Luminecă în 29 Decembrie 1946*, servesc: Prot. Mihail Neagu, preoții Ioan Langa și Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu și Iosif Bolog. — Predică: prot. *Mihail Neagu*.

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Răscumpărare. Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* și-a răscumpărat feliicitările de ziua numelui, dăruind 100,000 (una sută mii) Lei pentru Orfelinatul nostru.

Îndătinata recepție din anii trecuți, nu va avea loc la Sf. Nicolae, nici în anul acesta.

În Mai 1947 I. P. S. Sa Alexei al Moscovei va vizita România.

Asociația creștină a tinerilor (Y. M. C. A.) Secția Arad a ținut între 10-16 Nov. c., o săptămână a rugăciunii și a împrietenirii mondiale.

Vilitorul parlament se întrunește în ședință inaugurală la 1 Dec., c.

În lotul celor 10.000 de prizonieri repatriati din U.R.S.S., au sosit în țară 1000 de ofițeri.

Jugoslavia ne împrumută 2000 vagoane de grâu și porumb.

Incorporarea seriei a III de recruți din ctg. 1946 se face la 1 Dec., c.

Duminecă, 10 Nov. c., s'a făcut sfințirea capelei ort. rom. dela Școala normală de băieți din Deva.

EXTERNE:

Adunarea generală a ONU-lui își va înceta lucrările la 11 Dec. c.

Tratatul de pace cu România va putea fi semnat în cursul lunii Decembrie.

UNESCO va prelua funcțiunile și fondurile fostului Institut Internațional de Colaborare Intelectuală, de pe lângă Liga Națiunilor.

Noul guvern francez va fi prezidat de dl Maurice Thorez.

Dl Gh. Dimitroff a fost însărcinat cu formarea noului guvern bulgar.

Nr. 11454/1946.

Concurs

Următoarele parohii de *clasa a treia* sunt arhiepiscopesc, fie prin încadrare cu preoți refugiați, cari sunt *numai utilizați*, fie prin transferare cu preoți în serviciu, fie prin numire cu candidați licențiați în teologie sau absolvenți de Academie teologică cu examen de capacitate preoțască:

1. **Podele**, protopopiatul Băița, sesie 2 jug. 770 stj. □
2. **Micăsasa**, prot. Blaj, sesie 5 jug. promisă dela reforma agrară.
3. **Sulighete**, protop. Deva, sesie 1 jug. 400 stj. □
4. **Cânelul de jos**, protop. Deva, sesie n'are.
5. **Poenița Tomli**, protop. Dobra, sesie n'are.
6. **Rodbav**, protop. Făgăraș, sesie 7 jug. 1147 stj. □
7. **Balbuc** cu filia **Curpeni**, protop. Geoagiu, sesie n'are.
8. **Mada**, protop. Geoagiu, sesie 7 jug. 46 stj. □
9. **Porcurea**, protopopiatul Geoagiu, sesie n'are.
10. **Almașul-Mare-Brădet**, protop. Geoagiu, sesie n'are.
11. **Mănierău**, protop. Hunedoara, sesie 5 jugăre.
12. **Cerbăl**, protopopiatul Hunedoara, sesie n'are.
13. **Govăjdia**, protop. Hunedoara, sesie n'are.
14. **Bărăști** cu filia **Luncșoara**, prot. Iliia, sesie n'are.

A U A P Ă R U T I

Ă U A P Ă R U T I

Calendarele

BUNULUI CRESTIN

cu Șematism Lei 30.000.—; fără Șematism Lei 16.000.—

și

„OASTEA DOMNULUI”

Lei 16.000.—

pe anul 1947

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhiepiscopescă din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adauge încă Lei 1500 pentru porto postal.

— Contra ramburs nu se trimite —

15. **Pui-Galați**, protop. Jiu, sesie 32 jug. pământ mai slab.

16. **Micfalău**, protop. Sf. Gheorghe, sesie 6 jug. 200 □

17. **Ojdula**, protopopiatul Oituz, sesie 10 jugăre.

18. **Birtin**. 19. **Blăjeni-Grosuri**. 20. **Blăjeni-Plaiu**. 21. **Ribicioara de sus**. 22. **Tomnatecul de sus** și 23. **Tomnatecul de jos**, toate din prot. Zarand și n'au sesiune parohială.

Cererile de concurs se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc din Sibiu și se vor rezolva în ordinea în care se vor înregistra.

În cerere ni se va arăta studiile, anii de serviciu și activitățile ce le are petentul, iar cei ce cer numire, vor anexa actele de studii în copii vizate de Oficiile parohiale sau protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 58 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de *clasa a doua Sârbi* cu filia *Dumesti* din protopopiatul Iliia se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

- Beneficii:
1. Salar dela Stat.
 2. Stola uzitată.
 3. Fostirea cimitirelor și a 1^{3/4} jug. pământ arabil eclesie.
 4. O ferdelă de bucate adău dela fiecare familie.
 5. 20 m. steri lemne de foc din pădurea bisericii.

Cel ales va predica în Dumineci și sărbători și va catehiza în școala primară, pe lângă celelalte îndatoriri pastorale.

Cererile de concurs, însoțite de acte și binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Iliia.

Iliia, la 10 Noembrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Iuliu Josan
protopop

59 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de *clasa II Romos* din protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

- Beneficii:
1. Salar dela Stat.
 2. Jumătale din chiria caselor parohiale folosite ca edificiu școlar.
 3. Sesiunea parohială și anume: 10 jugăre arător în hotarul comunei Romos și 6 jugăre fânaj în hotarul comunei Vaidei.
 4. Fostința cimitirului vechiu.
 5. Cantitatea de lemne ce rezultă din parchetul scadent anual din pădurea bise-

ricii, micșorată cu 4 m. steri, cari se dau pentru încălzitul bisericii.

6. Stola obișnuită în parohie.

Indatoriri:

Preotul ales va catehiza în mod gratuit elevii și elevele dela școala primară din Romos și va predica în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de acte și binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. Orăștie, iar candidații, cu știrea Oficiului nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de popor.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăștie în înțelegere cu Consiliul parohial din Romos.

Orăștie, la 10 Noembrie 1946.

Prof. Zaharie Stanciu
adm. protopopesc

Protopopiatul ortodox român Mercurea

Nr. 348/1946.

(56) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de *clasa a III-a Sângătin*, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „*Telegraful Român*”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza elevii de religiunea ortodoxă dela școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de autorizația de candidare dela Prea Ven. Consiliul Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen în Oficiul protopopesc ortodox român al Mercurei.

Concurenții se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încredințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Mercurea, 17 Octomvrie 1946.

Oficiul protopopesc din Mercurea în înțelegere cu Consiliul parohial din Sângătin.

Dumitru Ciuchendea

protopop

Citiți și recomandați
în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească - Apară lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:

Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Ruedția și Administrația:

Academia teologică „*Andreiană*”
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28